

benhavn. Man vil deraf se, at Grossererne, hvis Antal er ca. 2 300, har en gennemsnitlig Indtægt af knap 19 000 Kr., efter dem følger Bog- og Papirhandlerne, hvis gennemsnitlige Indtægt er 11 000 Kr., Isenkræmmerne med en gennemsnitlig Indtægt af 9 000 Kr., Slagterne med 8 000 Kr. o. s. v. Jeg kunde ønske at supplere disse Oplysninger med et Par andre Tal, hentet fra den samme Skattestatistik her fra Københavns Kommune, der kom nu i Sommer. Den er saare interessant. Det fremgaar nemlig heraf, at Vekselererne, der har de højeste Indtægter, har en gennemsnitlig Indtægt af 38 000 Kr., Direktørerne har en gennemsnitlig Indtægt af 27 000 Kr., Fabrikanterne 24 000 Kr., Sagførerne 22 000 Kr., Lægerne 15 000 Kr. og de højere Embedsmænd i Staten knap 10 000 Kr., Smedesvendene havde en gennemsnitlig Indtægt af 3 300 Kr., Murersvendene 3 100 Kr., Tekstilarbejderne 2 200 Kr., Arbejdsmændene 2 800 Kr. og kvindelige Skotøjsarbejdere 1 100 Kr.

Selv om det ikke er muligt at pille de enkelte ud, som fordyrer Varene her i dette Land, og som trænger til Lønreduktioner, kan man altsaa finde dem en gros i Skattelisten, der har man dem til fri Raadighed. Man ser altsaa f. Eks., at Direktørernes gennemsnitlige Fortjeneste er 27 000 Kr., medens deres Arbejdsmænd har en gennemsnitlig Fortjeneste af 2 800 Kr., det vil altsaa sige en Tiendel. Man ser, at Bagermestrene har en gennemsnitlig Fortjeneste af 9 000 Kr. og Bagersvendene en gennemsnitlig Fortjeneste af 3 000 Kr., det vil altsaa sige, at 3 Bagersvende har tilsammen samme Løn som en Bagermester. Jeg peger særlig paa disse Bagermestre, fordi det er interessant at se, hvorledes de har arbejdet sig op fra en ringe Plads. I Krigens Begyndelse hørte de absolut ikke til Velhaverne her i Samfundet, men under Krigen er de ved at bage Brød og handle med Brød efterhaanden kommet op i den øverste Ende af Skattelisten, og de er nu oppe mellem de højest beskattede.

I det hele taget er dette Værk om Byen Københavns Indtægter saare interessant, og jeg skal nævne et Par Tal endnu, som har Interesse for Bedømmelsen af hele dette Spørgsmaal. Der findes 558 Skatteydere her i København, som tilsammen har en Indtægt paa 60 Mill. Kr. De 558 øverste Skatteydere har en Indtægt paa 60 Mill. Kr., medens de 83 000 nederste Skatteydere har en Indtægt af 113 Millioner tilsammen. Altsaa, der gaar næsten hundrede Mand paa en af de store Skatteydere oppe i Toppen. Deraf slutter jeg fra mit Standpunkt, at

det er rigtigt, at Varene bliver fordyret over Rimelighedens Grænser forskellige Steder. Man kan se paa Skattelisten, hvem der faar Profitten deraf, og det er dem, der først skal skæres ned, naar vi skal have Lønninger og Priserne ned, saaledes som Raabet lyder og har lydt i denne Sal hver Dag i de sidste 3 Uger.

Ved Foranstaltninger som dem, Regeringen her har foreslaaet, kan man ikke revolutionere de sociale Forhold, og vi vil ikke kunne skabe et helt andet Samfund derved; men vi kan i alle Tilfælde gøre det nuværende Samfund mere hæderligt og retfærdigt ved at gennemføre Bestemmelser, hvorefter der sættes en Stopper for den rene Aager og, skal vi sige, den rene Svindel i Retning af Underhaandsaftaler om Priserne, saa vidt det er muligt. De Oplysninger, jeg har givet vedrørende Priser paa Varer, vedrørende Avancer og vedrørende Indtægterne her i Landet, synes jeg kaster det fornødne sociale Lys over hele Prisspørgsmaalet og godtgør Nødvendigheden af, at et saadant Forslag gennemføres. Jeg maa atter her henvise til, at i andre Lande er det ikke socialistiske Regeringer, men Regeringer tilhørende andre Partier, som søger at lovgive nøjagtigt i samme Retning, som det foreliggende Forslag gaar.

Jeg tager ogsaa det Lovforslag, der foreligger fra Venstres Side, som Udtryk for en Erkendelse af, at Forholdene alligevel ikke er saa gode, som de burde være. I § 1 i det nævnte Lovforslag ligger der en Erkendelse af, at der finder urimelige og fordømmelige Ting Sted; men Venstre savner Mod til at gøre Skridtet fuldt ud og forbyde, at sligt finder Sted. Venstre vil have en Bestemmelse om, at saadanne Aftaler er ugyldige, men jeg tror ikke, en saadan Bestemmelse vil faa Betydning. Ærede Medlemmer maa gaa Skridtet fuldt ud. Af den Tale, som det ærede Medlem Hr. Kragh holdt i Fjor, ser man, at det ærede Medlem af og til giver fuldstændig blankt op; han siger: Vi staar overfor Spørgsmaal, som vi er ude af Stand til at komme til Bunds i, som er saa udviklede, at vi maa give blankt op i saa Henseende. Det er, som om det ærede Medlem vilde sige: Det er noget, Vorherre har lavet; og som der ikke er noget at gøre ved, saadan maa det blive ved at være! Jeg tror ikke, at en saadan Falliterklæring er tilraadelig; ikke heller for det Parti, det ærede Medlem tilhører. Jeg tror, det ærede Medlem maa erkende, at dette Spørgsmaal trænger sig paa og maa løses, og jeg finder, at det Forslag, der foreligger fra Regeringen, er saaledes formet, at det